

РЕШЕНИЕ

№ 7304

гр. София, 06.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **6441** по описа за **2021** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба, депозирана от [фирма], чрез адв. П., срещу Решение № 20122738/ 25. 05. 2021 г., постановено по НАХД № 4365/ 2021 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 121-ви състав.

Касаторът претендира за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон.

Ответникът – Комисията за финансов надзор се представлява от юрк. Л., който намира касационната жалба за неоснователна и моли за нейното отхвърляне.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, III касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид изложените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 от АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, като е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

С НП № Р-10-34/22. 01. 2021 г. на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева, на основание чл. 221, ал. 8, т. 2, предл. първо от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ за това, че в качеството му на публично дружество не е провело редовно годишно общо събрание на акционерите /РГОСА/, в срок до 30. 09. 2020 г., с което е нарушило разпоредбата на чл. 115, ал. 1, изр. второ от ЗППЦК във вр. с § 45, т. 1 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 Март 2020 г. и за преодоляване на последиците.

С процесния съдебен акт е потвърдено посоченото наказателно постановление. Районният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е направил извод, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, като е приел, че правилно е ангажирана отговорността на [фирма] нарушение на чл. 115, ал. 1, изр. второ от ЗППЦК във вр. с § 45, т. 1 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 Март 2020 г. и за преодоляване на последиците. Изложил е съображения за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН.

Тези изводи се споделят от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция е представено Решение № 124-ПД от 11. 03. 2021 г., с което КФН е отписала [фирма] като публично дружество и издадената от дружеството емисия ценни книжа в размер на 500 000 броя обикновени, поименни, безналични, свободнопрехвърляеми акции с право на глас, с номинална стойност от 1 лев всяка, от регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗКФН, воден от КФН.

Съгласно разпоредбата на чл. 115, ал. 1 от ЗППЦК Общото събрание на публичното дружество се провежда по неговото седалище. Редовното общо събрание се провежда до края на първото полугодие след приключване на отчетната година. Този срок е удължен до 30. 09. 2020 г., предвид разпоредбата на § 45, т. 1 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 Март 2020 г. и за преодоляване на последиците.

От събраните по делото доказателства се установява, че чрез системата e-R. с електронна форма, вх. № 10-05-4649 от 18. 09. 2020 г. В. АД е предоставило поканата и материалите за насроченото за 19. 10. 2020 г., съответно за 5. 11. 2020 г. РГОСА.

Районният съд е направил задълбочен и съобразен с материалния закон анализ на относимите за казуса доказателства. Нарушението, за което е санкционирано дружеството, се изразява в непровеждане на РГОСА в предвидения от закона срок – до 30. 09. 2020 г. След като се касае за форма на изпълнителното деяние - бездействие, то в деня, следващ изтичането на определения срок /30. 09. 2020 г./ - 01. 10. 2020 г. дружеството е изпаднало в забава и е извършило административното нарушение.

При вярно установените от районния съд факти настоящият състав приема, че в хода на процеса не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните

правила, които да са обуславяли отмяната му. В АУАН и в НП са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при които тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така, че това да е възпрепятствало касатора да упражни правото си на възражение и да се защити.

Съществува и пълно съответствие при описанието на фактичката обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено.

Настоящата касационна инстанция не споделя аргументите в касационната жалба.

На първо място, районният съд правилно е приложил разпоредбата на чл. 61, ал. 2 от ЗАНН и е дал ход на делото в отсъствие на представител на дружеството, след като безсъмнено е установено от върнатата в цялост призовка, че на адреса е оставено съобщение. Невъзможността жалбоподателят на бъде намерен на посочения от него адрес не ангажира съда в полагането да допълнителни усилия за неговото призоваване. В тази връзка, независимо дали адв. П. е получил съобщение за насроченото заседание по телефона, както е отбелязано на върнатата призовка или такова не е изпратено изобщо, каквито са твърденията в касационната жалба, призоваването на дружеството е било редовно.

Не се споделя и становището, че след като към датата на постановяване на оспорвания съдебен акт [фирма] не е било публично дружество, спрямо него е била приложима разпоредбата на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН. В конкретния случай не се касае за прилагане на по-благоприятен закон, доколкото към датата на извършеното нарушение В. е било длъжно да спази императивната разпоредба на чл. 115, ал. 1, изр. 2 от ЗППЦК, а законът не предвижда последващото заличаване от регистъра на публичните дружества да отменя с обратно действие задълженията и нарушенията на дружеството за предходен период.

Нарушението на чл. 52 от ЗАНН от страна на административнонаказващия орган не води до незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление, тъй като срокът в посочената разпоредба е императивен, а същевременно на дружеството е предоставена възможност да се защити, като обжалва посочения санкционен акт.

Законосъобразно районният съд е приел, че разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН е неприложима в конкретния случай, тъй като същото не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с останалите случаи на такива нарушения. Правилен е изводът на съда, че чрез провеждането на РГОСА в законоустановените срокове се гарантират както правата на акционерите, но и се осигурява и изпълнение на задължението за разкриване на информация.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, обжалваното решение на Софийския районен съд следва да бъде оставено в сила.

С оглед на изхода на спора и своевременно направено искане за присъждане на разноски от страна на ответника, на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН във вр. с чл. 143 от АПК, в полза на КФН следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в

размер на 80 /осемдесет/ лева, определено на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Поради изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20122738/ 25. 05. 2021 г., постановено по НАХД № 4365/ 2021 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 121-ви състав.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за финансов надзор направените по делото разноски в размер на 80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.